

Liber

Satis plana ē: s qz coior lra est. humi aride atqz barenose ipsi exposicōni insistendū ēpōt autē expōni duplī. potest ei dici qz isti genitii p̄strūt cū h̄o dico cāpis ex vi de monst̄ratōni essentie sic. b 3 n qui. cani. i lāu- mi aride t barenose. i. humū arida t barenosa z h̄ntibus .i. qz h̄nt humū ari- da z t barenosam.

k Nihil omnino fruguz gignit. si- cut dicitur magne virtutis vir. i. bñs magnaz virtutem egregie pulcritudini mulier. i. babēs egregiam pulcritudinem: et extreme turpitudinis aial. i. bñs extremitate turpitudinē: multa talia exempla ponit pristianus in mōri volumine circa principiū scđi libri. Alter exponit lra ista: vt hoc qd̄ dico bumi ponatur ad uerbalitē. Dicit p̄- stianus in. xv. ma- joris volūinis. Sci endū qz p̄pria ciuitatū noia si prime vel scđe sint declia- tōis genitio casu p̄ aduerbio in lo- co accipiuntur: vt rome sum: tarenti-

sum accusatio nō ad locum cuiuscunqz dedicatiōnis: vt romā eo vel tarentū vel carthaginē vel atbenas. ablati- uo dloco vel p̄ locū vt romā exeo: tarento transeo. si sine tercio ablatiu tā in loco q̄ de loco vel p̄ locū. vt cartha- gine suz: carthagine venio: carthagine trāseo. Idē etiā semper in pluralibus inueniū: vt atbenis suz: atbenis reio atbenis transeo. Et paucis interpositis subdit. Inueniū- tur et quedā appellatiua supra dictā regulā servanti: vt militie militia militi. domi domū. mo. bumi mū. mo. Itē nota qz qn̄ nomē ponif̄ p̄ aduerbio: aduerbiū est fin qd̄ qz absolute teneat. nomē autē simpli: unde possunt ei iūgi adiectiu vel alia substantiu noia in p̄formitate accidētiū: sicut p̄z bic et in ouidio: cplaz. in scđa epistola scri- bitur. Atqz aliquis iam nunc doctas eat inquit atbenas. Conſtruamus itaqz literam. In quibz campis. Nihil oī- no fruguz gignit bumi aride atqz barenose. i. i humo ari- da atqz barenosa. Itē p̄ exēpla pristiani supra posita p̄z qz noia aduerbialiter posita qn̄z ponunt cū verb signifi- cantibus motum. qn̄z cum significantibus quiete. Itē ostendit per exempla ouidh dicentis. In tercio meta- morphoseos. Spargit bumi iussos mortalia semina den- tes. Item in eodē. Spectat bumi positus geminū ceu lu- mina sydus. Itē iu doctrinali scribit. Rothomagi stude- as vel rome deinde moreris. Militie tñ atqz domi reside- bis bumiqz. Item grecismus dicit sic. Rome rothomagi vernone moratur atbenas. Romā rothomagū vernonē tendit atbenas. Roma rothomago vnone redibat atbe- nas. Rure morat bumi militieqz domi. Rus tēdebat hu- mum militiāqz domū. Rure redibat humo militiāqz do- mo. Dicunt autē grāmatici qz ista quatuor appellatiua se- quunt̄ regulas proprioz nominū: qz sunt appropriata ad necessaria salutiōis vice humane. duo ad defensiōes extrinsecam. domus. ii. defendit a pluviis. t grandine: mi- litia ab hostibus: t alia duo qz ad defensionem intrinsecā sc̄rus qd̄ necessariū est ad culturam. vt inde homo ala- tur: t bum. i. terra humida t graminosa: vt iumenta pa- scant. i. Dic ablatū de nōero. b d. i. viii. m. Que

amasias sacerdos. betbel de quo legit̄ infra. vii. Explicit qualiscunqz expositio istius plogi.

i Incipit postilla fratris Nicolai de lyra sup amos cum addicōnibz pauli ep̄i burgn.

hec semiuiu t̄i terrā suā euē- ctus: p̄ aliquot dies dolore vulneris expirauit: sepult⁹ qz est cū patrō suis.

i Explicit plogus. Inci- pit Amos pp̄ha. **a. j.**

T Erba Amos qui fu- it in pastori bus thecue qz vidit sup isrl in die- bus ozie regis iuda: t in die bus hieroboā fili⁹ ioas re- gis israel ante duos annos terremot⁹. Et dicit. Bo- minus de Lyon rugiet et te hierlm dabat vocē suā. Et luxerūt speciosa pastoꝝ. et exiccatus ē vertex carmeli.

z samech in fine. Propter quod ille robustus: hic au- sus interpretatur. Notificatur etiā et officio cum dī. b Qui fuit in pastori. thecue. Est autē thecue teri- torium segetibus ineptum: sunt ibi tamen pascua ani- malium secunda: scđo ostendit quibus pp̄betaue- rit: cum dī. c Que vidit sup israel. i. sup regnu t̄ de- cem tribūnū contra illud principalē pp̄betauit secunda- riu t̄tra plura alia regna: vt videbīt. tercio ostēdi- tur tempus in quo pp̄betauit. t primo in generali cū dicit. d In diebus ozie regis iuda t in dieb⁹ hie- roboam. Iste. n. sil regnauerūt partialiter tamē. qz yl- tima p̄ regni hieroboā t prima regni ozie simul co- currūt. vt patet. iii. Regū. xv. oziās tñ ibi nominat⁹ azarias. qz fuit binomi⁹: scđo in speciali cum dī.

e Ante duos annos terremotus. Oziās. n. rex iuda in superbiā elatus voluit offere thymiamā in tem- ple domini super altare incensi: t tūc a domino fuit le- pra peccus: et fuit etiā tunc terremotus ad ostendendū iram dei t̄tra ipsum de quo terremotu dicit̄ plenius: Zacha. xiiij. Amos cepit prophetare p̄ duos annos ante. f Et dicit. Dic incipit tractat̄ in quo primo prophetat contra plura regna in generali: se- cundo magis in speciali: ibi. Dec dicit. Circa primū dicit̄. Et dicit. s. amos a deo inspiratus.

g Dominus de Lyon rugiet. iram enim domini cōtra regna in sequentibus expressa designat metaphorice: p̄ rugitum leonis qui est terribilis: et dicit.

b De Lyon. eo qz ibi in templo erat pp̄piciatoriu: qz erat quasi sedes dei vt dictum fuit. Erodi. xxv. t vide- bat prophete imaginarie qz vor dei loquentis ad se ex illo loco procederet usqz ad eum. i Et luxerūt spe- ciosa pastorum. id est habitationes et maneria popu- lorū et regnorū infra scriptorum.

k Et exiccatus ē vertex carmeli. i. cito deficit po- testas cuiuslibet regni. sic ei sonat trāslatio chaldaica t̄io n̄ ē h̄. pp̄pha de sterilitate futura p̄ nimia siccitatē et credūt alio s̄ est loquac̄a ad designat̄

T Erba Amos Dec p̄piciatoria que tercio loco partes dividit: in p̄hemū t̄ tra- ciatum qui incli- pit ibi. Et dicit. In prima par- te primo notifi- catur auctor ex- noe cū dicitur. a Verba Amos. Et iste est ali⁹ ab illo qz fuit pater esaiel dicit ut ergo fuerit pp̄beta. Ille enim fuit nobilis t̄ de- generē regio. h̄ aut rusticanus. Ille etiā scribit̄ in hebreo p̄ lite- rā aleph in prin- cípio t̄ sade in fi- ne: iste nō p̄ lfaꝝ syn in principio